

Èxode

Falla Av. Tarongers-Universitat Politècnica-Camí de Vera 2016

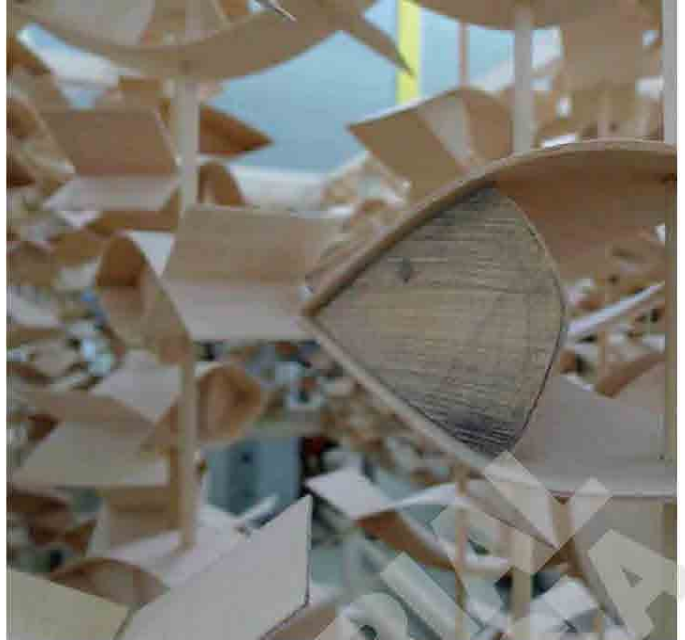
Autors:
Jaume Chornet Roig
Leonardo Gómez Haro

Colaboració:
Carlos Arteaga Ortega, Jordi Chornet Tatay, Sara Fernández Sitra, Cristian Gil Gil, Susana Segovia Lluch y Vicente Segovia Lluch

Èxode quería tratar el delicado tema del Mar Mediterráneo entendido como un lugar de conflicto. Para ello se quiso extrapolar la situación real de inmigrantes y refugiados a un mundo marino ficticio, donde los peces adoptarían el papel representativo que les correspondería a los humanos. Con esta suerte de prosopopeya se transformó nuestro mar en una pecera en forma de paralelepípedo repleta de cientos de peces. Las dimensiones de la pecera eran de 1,8 m. de altura x 2,5 m. de longitud x 1 m. de anchura, y al estar compuesta tan sólo por sus cuatro paredes laterales, permitía adentrarse en ella por medio de una tarima escalonada apta sólo para gente menuda.

Los peces, ensartados en varillas que actuaban a modo de ejes para permitir su giro, podían de este modo cerrarse para servir de refugio, o abrirse para servir de lugar privilegiado para la observación del exterior. Este tipo de estructura panóptica hacía referencia a uno de las principales utilidades de las celosías, que, como se sabe, es la de permitir ver sin ser visto. Solo que ese espacio interno únicamente permitía ser experimentado por un espectador infantil, cumpliendo de ese modo con la necesidad ancestral de generar lugares de cobijo. En este caso, la pecera-cueva, la pecera-ruido, la pecera-casa, albergaba en su interior un espacio de recogimiento que arropaba, entre la realidad y la ficción, el juego y sus múltiples variables, diferentes referencias a la realidad social y cultural que nos rodea.

De esta manera se planteaba una propuesta de falla más intencionadamente poética, menos humorística, y abierta a la interpretación mediante un juego de miradas de dentro afuera, y de fuera adentro, a través de paredes en permanente transformación, dado que los peces podían cambiar continuamente de dirección según decidiese la gente apartarlos, o no, para mirar a través de ellos. Los materiales que se utilizaron en la construcción de la estructura, así como en el resto de fallas coordinadas por este equipo, estaban realizados con materiales cuya combustión, como culminación del proceso escultórico, fuesen las consecuencias medioambientales menos nocivas.

Ordena, no vull Falla Castielfabib 2016

Autor:
Javier Molino

ORDENA, NO VULL

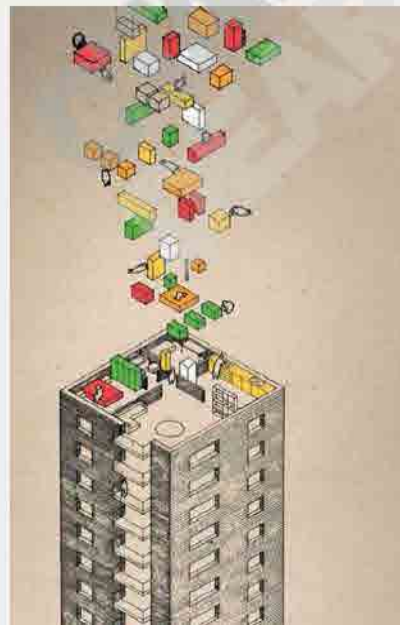
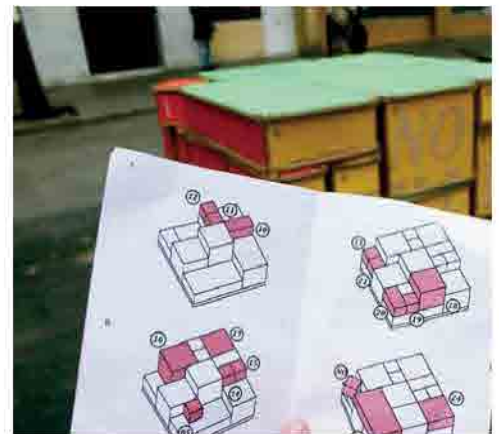
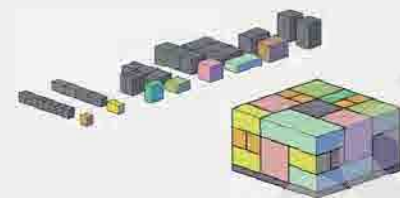
Un grup de peces senzilles realitzades amb estructura de tub de carrib i xapa de fusta reproduïxen els mobles d'una casa habitual, però a escala reduïda, a escala infantil. Durant els dies que dure la celebració de les Falles els xiquets podran jugar a ordenar una «egada» i una altra el carrer amb els mobles. Però si segueixen les instruccions i ajunten les peces en l'ordre establert pels adults sorgirà el missatge amagat...

Es important que les peces siguin, al seu torn lleugeres i manejables pels propis xiquets. Han de ser segures i estables. Tot açò s'aconsegueix mitjançant un sistema estructural gràcies als tubs de carrib, que són la part més flexible, es queden emmarcant les cantonades dels prismes i les xapes de fusta evitant les deformacions.

MATERIALS

Aquesta falla ha de ser fàcil d'assemblar sense eines, lleuger i que creixe amb el menor impacte mediambiental possible. És per a això hem comptat amb materials especials:

1. Materials descartats per indústries del moble (làmines de fusta)
2. Restes d'estoc d'empreses de cartonatge (tubs de carrib)
3. Llistons de fusta de alius.
4. Cargols amb rosques.
5. Cola blanca.
6. Pintura a l'aigua.

Somnis quotidians Falla Blasco Ibáñez, Carlet 2016

Autors:
Creació: Lidia Escuder, Julia Górriz, Julia Pineda, Pepe Lerma, Adrià Solbes,
Jaime Puclat i Mawel Casanilles

Col·laboració:
Gab Caporale
Comissió Infantil Falla Avinguda Blasco Ibáñez-collitaeny
Comissió Falla Avinguda Blasco Ibáñez-construcció

El procés infantil està influenciat dels processos adults, però té els seus propis espais i dinàmiques de creació. Amb el procés de Draps Buets es téia com a objectiu principal reforçar al col·lectiu de aquestes xiquetes, donar-li importància dins la comunitat fillera i veïnal i donar-li el seu propi espai. Per a aconseguir-ho, es van fer dinàmiques col·laboratives, en les que, en oposició a l'anar tenint, els xiquets i xiquetes en grup, decidien el nom del ninot i quines característiques hauria.

Totauò es donava en un espai preparat per a ells, per a imaginar junts, on els pares i mares quedaven fora, esperant que els més menuts decidiren per a començar a treballar, ja que els grans eren els encarregats de materialitzar els ninots, per a fer possible la construcció dels seus somnis.

El conjunt d'aquests processos aconseguí que la comissió infantil tingués el seu propi espai dins la falla, donant-li de contingut i reforçant al col·lectiu a través del treball individual i col·laboratiu.

